

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 39/2026-9

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Libora Duľu a sudcov Ladislava Duditša (sudca spravodajca) a Rastislava Kaššáka v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ], zastúpeného JUDr. Vierou Strakovou, advokátkou, Námestie legionárov 5, Prešov, proti uzneseniu Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1Svk/20/2025 z 15. augusta 2025 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľa, skutkový stav veci a sťažnostná argumentácia

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 5. januára 2026 domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a svojho práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) uznesením najvyššieho správneho súdu sp. zn. 1Svk/20/2025 z 15. augusta 2025. Sťažovateľ žiada, aby ústavný súd zrušil napadnuté uznesenie a vec vrátil najvyššiemu správne súdu na ďalšie konanie. Zároveň žiada o náhradu trov konania.

2. Z ústavnej sťažnosti a jej príloh vyplýva, že Centrum právnej pomoci, kancelária Prešov (ďalej len „centrum právnej pomoci“) rozhodnutím z 30. augusta 2024 rozhodlo o žiadosti sťažovateľa, ktorou žiadal o predbežné poskytnutie právnej pomoci pre účely svojho zastúpenia v konaní vedenom pred Správnom súde v Košiciach pod sp. zn. 6S/24/2024, tak, že ju predbežne neposkytlo.

3. Rozhodnutie centra právnej pomoci napadol sťažovateľ správnu žalobou. Správny súd po posúdení jej obsahu uznesením č. k. 4S/75/2024-7 zo 17. októbra 2024 sťažovateľa vyzval, aby v zmysle podmienok vyplývajúcich z § 182 ods. 1 písm. c), d) a e) Správneho súdneho poriadku a § 182 ods. 2 Správneho súdneho poriadku doplnil náležitosti žaloby. Proti tomuto uzneseniu podal

sťažovateľ sťažnosť, ktorú predseda senátu zamietol uznesením č. k. 4S/75/2024-142 z 26. februára 2025.

4. Sťažovateľ následne podal proti uzneseniu správneho súdu z 26. februára 2025 kasačnú sťažnosť, o ktorej rozhodol najvyšší správny súd napadnutým uznesením tak, že ju podľa § 459 písm. c) Správneho súdneho poriadku odmietol, keďže bola podaná proti rozhodnutiu, proti ktorému kasačná sťažnosť nie je prípustná.

5. Sťažovateľ napadol ústavnou sťažnosťou rozhodnutie najvyššieho správneho súdu o odmietnutí kasačnej sťažnosti. Uvádza, že k porušeniu ním označených práv malo dôjsť najmä zo strany centra právnej pomoci a súdov tým, že mu nebola poskytnutá adekvátne právna pomoc. Správne súdy a ani najvyšší správny súd sa však týmto argumentom nezaoberali. Sťažovateľ zároveň namietá, že v konaní pred správnym súdom ani najvyšším správnym súdom nebol vypočutý napriek tomu, že to súdom navrhoval, v dôsledku čoho malo dôjsť k porušeniu jeho práva na spravodlivý proces.

II.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

6. Podstatou ústavnej sťažnosti je porušenie práva na spravodlivý proces (čl. 46 ods. 1 ústavy a čl. 6 ods. 1 dohovoru) napadnutým uznesením najvyššieho správneho súdu, ktorý odmietol kasačnú sťažnosť sťažovateľa ako podanú proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je prípustná.

7. Ústavný súd po posúdení ústavnej sťažnosti konštatuje, že sťažovateľom predložená argumentácia obsahovo ani vecne nesúvisí s obsahom napadnutého uznesenia najvyššieho správneho súdu a je založená výlučne na nesúhlase sťažovateľa s meritom prerokovanej veci, teda s prieskumom zákonnosti postupu centra právnej pomoci pri neposkytnutí právnej pomoci pre účely zastúpenia sťažovateľa v konaní vedenom pred správnym súdom pod sp. zn. 6S/24/2024. Z argumentácie však nie je možné v žiadnom smere vyvodiť, v čom konkrétne má spočívať ústavne neudržateľný zásah najvyššieho správneho súdu pri odmietnutí kasačnej sťažnosti sťažovateľa do ním označených práv, keďže nepredložil žiadnu relevantnú ústavnoprávnu polemiku s jeho meritórnymi závermi. Vzhľadom na chýbajúcu spojitosť medzi obsahom podanej ústavnej sťažnosti a závermi najvyššieho správneho súdu možno konštatovať, že v ústavnej sťažnosti absentuje relevantná ústavnoprávna argumentácia, teda uvedenie konkrétnych skutkových a právnych dôvodov, pre ktoré malo dôjsť k porušeniu práv a slobôd sťažovateľa práve napadnutým rozhodnutím. Ide pritom o osobitnú náležitosť ústavnej sťažnosti [§ 123 ods. 1 písm. d) zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“)], na ktorej odstránenie ústavný súd nevyzýva. Uvedená skutočnosť dáva podklad na odmietnutie ústavnej sťažnosti podľa § 56 ods. 2 písm. c) zákona o ústavnom súde, pretože nemá náležitosti ustanovené zákonom.

8. Ústavný súd nad rámec už uvedeného záveru rámcovo materiálne preskúmal napadnuté uznesenie najvyššieho správneho súdu v kontexte obsahu práv označených v petite ústavnej sťažnosti a konštatuje, že napadnuté uznesenie spĺňa všetky ústavnoprávne atribúty zákonného rozhodnutia. Najvyšší správny súd sťažovateľovi zrozumiteľným spôsobom ozrejmil, prečo kasačnú sťažnosť odmietol, opierajúc sa o zodpovedajúci zákonný rámec. Nadväzujúc nato, najvyšší správny súd v bode 8 napadnutého uznesenia sťažovateľovi taktiež zrozumiteľne ozrejmil, z akého dôvodu práve rozhodnutie predsedu senátu správneho súdu o sťažnosti nemožno považovať

za rozhodnutie napadnutelné kasačnou sťažnosťou. Zohľadnením všetkých okolností prerokovanej veci tak ústavný súd uzatvára, že nič neindikuje, že v ústavnoprávnej rovine došlo k zásahu do označených práv sťažovateľa, preto by aj pri vecnom posúdení došlo k odmietnutiu ústavnej sťažnosti podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde z dôvodu zjavnej neopodstatnenosti.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 27. januára 2026

Libor Duľa
predseda senátu